

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 758/05
24.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije, u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Dragana Jocića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda, Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih **AA** i **BB**, zbog krivičnog dela neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbi branioca optuženog **BB** – advokata **AB** i branioca optuženog **AA** – advokata **AV**, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu, K. 324/04 od 28. februara 2005. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženih i njihovih branilaca advokata **AV** i **AB**, dana 24. maja 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM žalbi branilaca optuženih **AA** i **BB**, **PREINAČUJE SE**, samo u pogledu odluke o kazni, presuda Okružnog suda u Novom Sadu, K. broj 324/04 od 28. februara 2005. godine, tako što Vrhovni sud optužene **AA** i **BB**, za krivično delo neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ, za koje su navedenom presudom oglašeni krivim, **OSUĐUJE** i to: optuženog **AA** – na kaznu zatvora u trajanju od šest godina i optuženog **BB** – na kaznu zatvora u trajanju od pet godina i šest meseci u koje kazne im se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 04. juna 2004. godine pa nadalje.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Novom Sadu, optuženi **AA** i **BB**, oglašeni su krivim zbog krivičnog dela neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ, za koje je optuženi **AA** osuđen na kaznu zatvora u trajanju od devet godina, a optuženi **BB** na kaznu zatvora u trajanju od osam godina, u koje kazne im se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 04. juna 2004. godine pa nadalje; na osnovu člana 245. stav 5. OKZ, od optuženi se oduzima opojna droga koja će se nakon pravnosnažnosti presude uništiti; optuženi su obavezani da sudu na ime troškova krivičnog postupka plate solidarno iznos od 6.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Protiv navedene presude, žalbe su izjavili:

- branilac optuženog **AA**, zbog odluke o kazni, s`predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna zatvora, sa zahtevom da zajedno sa optuženim bude obavešten o sednici veća drugostepenog suda;

- branilac optuženog **BB**, zbog razloga predviđenih članom 367. stav 4. ZKP – odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna, i zahtevom da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije, podneskom Ktž. broj 901/05 od 12. maja 2005. godine, predložio je da se prvostepena presuda potvrdi, a žalbe branilaca optuženih odbiju kao neosnovane.

Pošto je u svemu postupio u smislu člana 375. ZKP, Vrhovni sud je održao sednicu veća kojoj nije prisustvovao uredno obavješteni Republički javni tužilac, na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbama, datih objašnjenja optuženih i njihovih branilaca, za navode i predloge iz žalbi, i navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, pa je našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povredu krivičnog zakona na štetu optuženih, na koje drugostepeni sud, povodom žalbe, uvek pazi po službenoj dužnosti, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Ispitujući odluku o kazni, Vrhovni sud nalazi da su sve okolnosti koje utiču na odmeravanje kazne pravilno utvrđene, ali da su izrečene kazne zatvora devet godina optuženom AA i osam godina optuženom BB, strože, nego što je to sa stanovišta svrhe kažnjavanja neophodno. Nesporno je da se ovde radi o teškom krivičnom delu i visokom stepenu krivične odgovornosti optuženih, kao i da ranija osuđivanost optuženih predstavlja otežavajuće okolnosti kako to uostalom i prvostepeni sud pravilno zaključuje. Međutim, olakšavajuće okolnosti vezane za lične i porodične prilike optuženih, kao i delimično priznanje optuženog AA, ukazuju da su izrečene kazne, ipak, prestrogo odmerene i da, imajući u vidu sve napred izneto, postoje opravdani razlozi za izricanje blaže kazne optuženima. Vrhovni sud je, s` toga, uvažavajući, žalbe branilaca optuženih, optuženog AA osudio na kaznu zatvora u trajanju od šest godina, a optuženog BB na kaznu zatvora u trajanju od pet godina i šest meseci, koje kazne su, po oceni ovog suda neophodne i dovoljne za ostvarivanje svrhe kazne predviđene članom 33. OKZ.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 391. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Dragica Gajić, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

JČ